

værende Ministerium og dog drive saglig Forhandling, er i Kraft af den Opfattelse, at Ministeriet har den dobbelte Egenstab, hvilket ikke er høresager for dette Ministerium, at det paa den ene Side er Repræsentant for et politisk System og paa den anden Side er Forvaltningens Chefer. Over for denne sidste Egenstab hos Ministeriet vedtage vi og kunne vi vedtage de enkelte Bevillinger, men i det Øjeblik de ville have Finansloven bevilget, siger jeg, at saa kunne vi ikke længere. Naar jeg altsaa derfor stemmer for Bevillingen og stemmer for Lov, er det min Menning, at Forvaltningscheferne skulle gennemføre disse Lov, men naar det højtcerede Ministerium kommer og forslanger en politisk Tillidserklæring fra dette Ting, saa siger jeg, kan jeg ikke være med. Og Fordringen om en Finanslov fra Folketinget er Fordringen om en politisk Tillidserklæring. Jeg tror ikke, at man skal gaa bort fra den historiske Betragtning af en Finanslovs Bevyldning. Bevillingen af en Finanslov til Ministeriet er en Bevidnelse af Tillid til dette Ministerium, som jeg ikke tror, at Tinget under de nuværende Omstændigheder kan give. Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa anbefale at stemme imod Finansloven. Jeg ved ikke, om nogen vil følge denne Anbefaling. Jeg ved ikke, hvorledes de ørede Medlemmer, som jeg tidligere sad i Parti med, have det paa dette Punkt. Men jeg kan for min Del, af de Grunde jeg har anført, ikke ønske at indtage nogen anden Holdning over for Finansloven end hidtil, og jeg vil derfor anbefale, at man nu ved Afstemningen stemmer imod Finansloven.

Bønløkke: Jeg skal ikke bidrage til at forlænge Forhandlingen om dette Spørgsmaal. Jeg kan henthalde mig til, hvad der i den Sag oftere er blevet udtalt, og jeg anbefaler derfor, at vi stemme imod Finanslovens endelige Vedtagelse af de samme Grunde, ifølge hvilken vi stemte mod den i Før.

Ordføreren (Tutein): Lige over for den Meldelse vi nu hørte fra det andre

gen Smødegaaelse af, hvad der er sagt. Alt, hvad der kan siges om dette Spørgsmaal er vistnok sagt saa ofte og saa godt her i Tinget, at en Forhælse af denne Art kun vilde være en Gentagelse af, hvad ørde Medlemmer have hørt mange Gange. Jeg vil derfor blot bede ørde Medlemmer om ikke at følge de Raad, de hørte fra de to foregaaende ørde Talere, men stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse.

J. C. Christensen: Det er til det ørde Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkres (Korsgaard), at jeg har en fort Beværfning at gøre. Det ørde Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkres beklagede sig over, at han var blevet skilt ud fra det Selbstab, han tidligere havde staet i (Modsigelse af Korsgaard). Så alt Tald beklagede han sig over, at en anden paa vores Begne har sagt, at vi ikke betragtede ham som Ordfører for vort Parti eller som Medlem af Finansudvalget for voft Parti. Det kan godt være, at jeg har misforstået det ørde Medlem, hvad det første angaaer, at han skulde have beklaget sig over at være blevet skilt ud fra voft Parti, men den Beværfelse fremkom han med, at det var blevet sagt her, at han ikke var Medlem af Finansudvalget paa voft Partis Begne. Det synes, som om det ørde Medlem er i Twivl om, hvorvidt vi ere af den samme Menning. Jeg har blot bedet om Ordret for at lade det ørde Medlem vide, at han kan være sikker paa, at hvad der fra anden Side er sagt om, at vi ikke betragte ham som Repræsentant for os i Finansudvalget godt kan staa til Troende.

Korsgaard: For at der ikke skal være nogen Twivl tilbage i dette Spørgsmaal, ønsker jeg at bringe i Grindring, at da der for nogen Tid siden var Spørgsmaal om, hvorvidt man skulde sende et Forslag til Finansudvalget, idet der samtidig var Forslag om at henvisse Sagen til et særligt Udvælg, blev der gjort gældende af et Medlem, som plejer at føre Ordret paa for det andre Medlem der